

den nugældende Lov, nemlig 38,8 Mill. Kr. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg ganske vist har Sympati for den Ændring, som Socialdemokraterne har foreslaaet at foretage i Forligsforslaget fra i Fjor, hvorved de ønsker at imødekomme Købstadsforeningens Henvendelse om, at Staten skulde refundere Kommunerne kvartaarsvis de af disse anvendte Beløb. Men dette har, saa vidt jeg har forstaaet, sine store Vanskeligheder. Det har ikke været muligt endnu at faa nogen Finansminister til at gaa ind paa en saadan Ændring, idet det hævdes, at en saadan vilde medføre, at man i det paagældende Finansaar skulde skaffe 38 Mill. Kr. mere. Man har ogsaa været inde paa Tanken om at refundere Kommunerne det Rentetab, de lider. Det forekommer mig, at man ved at gaa den af mig foreslaaede Vej løser Spørgsmaalet mere enkelt, idet Statskassen derefter kommer til at yde Kommunerne en større Part af deres Udgift til Aldersrente. Man imødekommer ganske vist Kommunerne paa en anden Maade, men det maa være Kommunerne ligegyldigt, hvorledes de faar denne Lettelse, som er nødvendig for dem.

Ændringsforslag Nr. 22 til § 22 gaar ud paa, at Paragraffens tredie Stykke udgaar. Dette Stykke indeholder en ny Bestemmelse, som gaar ud paa, at Bestemmelserne om Kommunens frie Skøn til at yde personligt Tillæg ikke skulde gælde overfor Personer, som har Ret til to Trediedele af den for 65-aarige fastsatte Aldersrente. Vi mener, at der godt kan være Tilfælde, hvor det er nødvendigt, at Kommunerne har Ret til at yde Tillæg til disse Personer, som kun nyder to Trediedele af Aldersrentens fulde Beløb. Derfor har vi ønsket at opretholde den Bestemmelse, der findes i den nugældende Lov herom.

Ændringsforslag Nr. 25 til § 22 gaar ud paa at fastsætte, hvor stort et Beløb der maa anvendes til personlige Tillæg i de forskellige Perioder i Overgangstiden.

Jeg skal til Slut give nogle Oplysninger om det finansielle Resultat af de af mig foreslaaede Ændringer og om Indtægts- og Formuegrænserne for Tildeling af Aldersrente. Hvis man vil sammenligne de Indtægts- og Formuegrænser, der er anført i den af mig afgivne Mindretalsbetænkning, med de dertil svarende, der er anført i

Bilag 4, vil man se, at de Grænser, jeg har for Indkomster og Formuer, ligger en lille Smule højere end efter Flertallets Forslag. Og sammenligner man dem med de Indkomst- og Formuegrænser, som fremkommer efter Socialdemokraternes Forslag, saa ligger de jo i det væsentlige paa det samme; de ligger som Regel lidt under, men for enkelte Grupperes Vedkommende ligger de noget højere, nemlig for de tre Grupperes Vedkommende, hvor Renten er højere, der ligger Indkomst- og Formuegrænserne ogsaa en Smule højere. Altsaa er baade mine faste Takster og mine Indkomst- og Formuegrænser højere end efter det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 26 af det socialdemokratiske Parti.

De samlede Udgifter efter det Forslag, jeg her har tilladt mig at stille, er udregnet til at ville andrage i alt 61 Mill. Kr. for Stat og Kommune; og ved en Deling som den, jeg har foreslaaet, hvorefter Staten skulde yde de $\frac{7}{11}$, vil, som jeg sagde før, Statens Udgifter blive 38,8 Mill. Kr. og Kommunernes 22,2 Mill. Kr. mod 27,7 Mill. Kr. i Aar. Altsaa hele Besparelsen skulde komme Kommunerne til gode. Man vil altsaa se, at de Ændringsforslag, jeg her har stillet, vil betyde en Merudgift for det offentlige paa 4 Mill. Kr. i Forhold til det Forlig, der er sluttet mellem Venstre og de Konservative, eller man kan ogsaa sige en reel Besparelse fra det bestaaende paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mod $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu skal jeg indrømme, at der er opført $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Betænkningen. Naar det er opført, er det, fordi jeg er gaaet ud fra det samme Aar, som Flertallet og den højtærede Minister har gjort, men man har ganske vist der sammenlignet to Aar. Dersom man skal sammenligne det samme Aar, nu 1927—28, vilde det kun blive en Besparelse paa $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ved Flertallets Forslag og $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ved mit Forslag. Hvis man regner med de to forskellige Aar, bliver Besparelsen 2 Mill. Kr. mere, men efter min Mening er det vel ikke helt reelt at stille det op paa den Maade, selv om man i Nedskaeringstider ynder at give det Udseende af, at man sparer saa forfærdelig meget.

Saa vil jeg gerne til Slutning sige, at naar jeg er gaaet bort fra det Forslag, som der var Enighed om i Landstingets Udvalg i Fjor, er det blandt andet be-